

Verslag Polen 2007 – deel 2

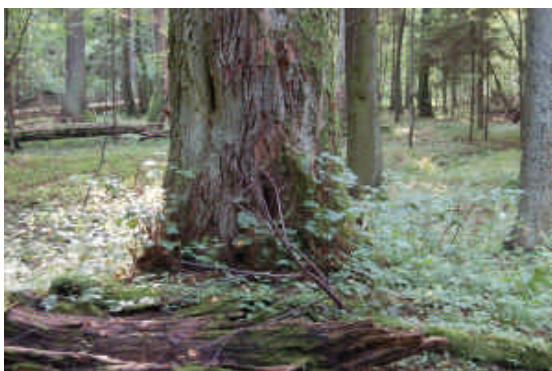
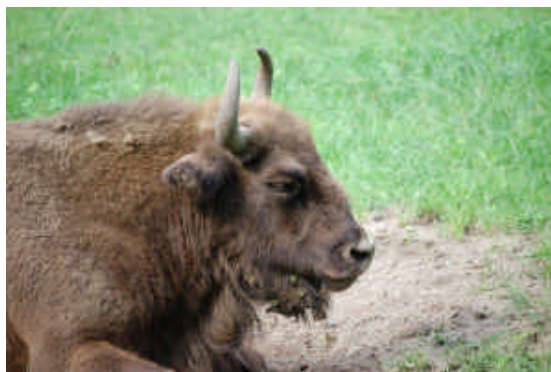

Roelien ontvangt haar dagelijkse handkus van een Poolse boer.

Knokkelkoorts

Muggen spelen een hoofdrol in dit deel van het verslag. Ze prikken door je kleren heen, zoemen je gek en veroorzaken wellicht op termijn knokkelkoorts. Het frappante is dat hier muggen geëvolueerd zijn die ook van Roelien houden. Zal Darwin ook wel een verklaring voor hebben.

We bezoeken een tweetal nationale parken in Oost-Polen. Eerst Biebrzanski, maar dat heb je al gelezen in verslag 1. En daarna Bialowieza. Het laatste echte oerbos van Europa. Het strekt zich aan weerszijden van de grens uit. Het kleinste deel ligt in Polen en is het best toegankelijk. Het grootste deel ligt dus in Belarus (Wit-Rusland) en is vooral door de huidige dictator in gebruik voor de jacht en zo. Behalve oerbos is hier ook de Europese oerkoe: de wisent. Een broertje van de Amerikaanse bison. Eigenlijk was de wisent uitgestorven, maar met hulp van exemplaren uit dierentuinen is ie geherconstrueerd, zoals de Polen dat zo mooi zeggen. In het bos zien we wel de oerbomen, zoals 600 jaar oude eiken. Voor de oerkoe moeten we naar het bisonreservaat.

Het laatste plaatje laat zien dat we in een deel van Polen zitten waar de Orthodoxe kerk prominent aanwezig is.

In het volgende verslag lees je over mugvrije natuur. We gaan namelijk nu op weg naar de Hoge Tatra, het kleinste hooggebergte ter wereld.

Warschau, Treblinka, Auschwitz.

Bij een reis door Polen kan je niet om de 2e wereldoorlog heen, WO II begon zelfs met de inval in Polen. Op onze reis door Polen komen we langs Treblinka, Warschau en Auschwitz. Van het kamp in Treblinka is niet veel meer over. Wel is hier een indrukwekkend monument gemaakt. Duizenden stenen vertegenwoordigen de 800.000 mensen die hier omgekomen zijn.

Warschau is in WO II bijna helemaal platgebombardeerd. Aan het eind stond nog maar zo'n 7% van de gebouwen overeind. De oude binnenstad is daarna weer exact hetzelfde opgebouwd, inclusief het paleis. Werknemers van het paleis hebben tijdens de oorlog vele spullen uit het paleis weten mee te nemen, waardoor het nu weer ingericht is met zijn oorspronkelijke stukken. Zelfs schoorsteenmantels waren meegenomen. Ook in Warschau staan allerlei monumenten ter nagedachtenis aan de oorlog. We komen langs het graf van de onbekende soldaat. We zien het monument dat de opstand van Warschau herdenkt. Deze opstand brak uit terwijl de Russen al aan de overkant van de rivier de Wisla stonden. Helaas kwamen deze de opstandelingen niet te hulp. Velen van hen zijn uiteindelijk naar Auschwitz gedeporteerd. We bezoeken de Umslagplatz, waarvandaan 300.000 joden in 10 weken tijd naar Treblinka werden afgevoerd en daarna fietsen we nog langs het getto-monument.

Het vernietigingskamp Auschwitz-Birkenau laat ons wel heel direct de verschrikkingen van de oorlog zien. We beginnen bij Birkenau waar de de nacht voor de poort doorbrengen. We bekijken

vlak voor donker nog een deel van het immense kamp. We hebben moeite om in het donker er weer uit te komen. Gelukkig staat er nu geen stroom meer op de draden. Dit kamp heeft in zijn "hoogtij" dagen ongeveer 90.000 bewoners gehad. En dan te bedenken dat bij aankomst meteen al zo'n 75% van de mensen de gaskamers ingestuurd werden. Alleen zij die geschikt geacht werden om arbeid te verrichten werden in leven gehouden. Je moet je alleen niet afvragen hoe. De omstandigheden waren erg slecht. Weinig slaap, weinig eten, veel zwaar werk en erg slechte hygiëne, waardoor er allerlei ziektes uitbraken. Het hospitaal werd het voorportaal van het crematorium genoemd.

In Auschwitz zien we een film die vlak na de bevrijding van het kamp is gemaakt. Afschuwelijk. We zien vrouwen die nog maar 25kg wegen. We zien verminkte mannen waarmee allerlei experimenten gedaan zijn. Een man van 42 ziet er uit alsof hij 80 jaar is. De stenen gebouwen zouden gewoon een militaire kazerne kunnen zijn. Helaas was dat niet het geval. Soms werden hier mensen per 100 tegelijk geëxecuteerd. En anders belandden ze wel in de gaskamers als ze niet meer konden werken. We zien een cel van 1 bij 1 meter. Hierin werden 4 gevangenen geplaatst, zodat ze niet konden gaan liggen. Ze moesten soms dagen blijven staan. Er werd hier van alles gedaan om mensen maar duidelijk te maken wie er de baas was.

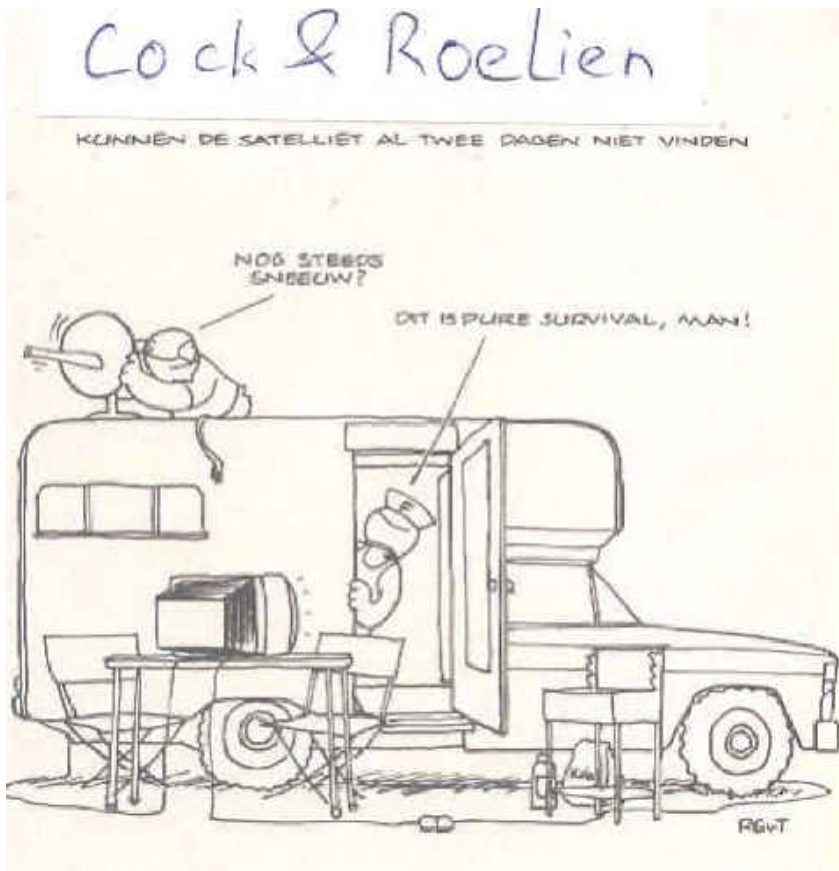

We zaten nog met de vraag waarom mensen niet in opstand kwamen als ze toch zeker wisten dat ze in de gaskamers zouden sterven. Nou daar hadden de Nazi's ook iets op gevonden. Als er iemand in opstand kwam of probeerde te ontsnappen, dan werd de rest van zijn of haar familie opgepakt en ook naar Auschwitz gebracht. Zo lieten de andere gevangenen het wel uit hun hoofd om in opstand te komen.

Al met al indrukwekkende bezoeken, waarbij we ons nauwelijks kunnen voorstellen dat dit allemaal heeft kunnen gebeuren, maar de tentoonstellingen en de foto's drukken ons wel met de neus op de feiten.

Even wat anders

We krijgen regelmatig email van bekenden. Eén plaatje willen we jullie niet onthouden.

Tot slot nog een paar plaatjes van onszelf:

